

afgjørende Mening om, hvorvidt man skulde stemme for de foreslaaede Forandringer eller ikke. Med Hensyn til de foreslaaede Paragraphers Indhold har Fleertallet ikke havt nogen stor Betænkelse ved at slutte sig til dem, men man har meent, at saaledes, som Sagen endnu ligger for, og saaledes, som Forhandlingerne endnu føres, vilde Vedtagelsen af disse Paragrapher ikke lede til et endeligt Resultat, idet man, naar Regjeringen traadte til, vilde komme til at forhandle dem paany, og maaskee det da atter blev nødvendigt at foretage Forandringer i dem. — Mindretallets Forslag under Nr. 3, der gaaer ud paa at indsætte en ny Paragraph, som nærmere omhandler det kommende Landstings Sammensætning, har Udvalgets Fleertal ikke kunnet slutte sig til. Dette staaer nemlig paa det samme Standpunkt, som selve Lovudkastet, nemlig, at det er Grundloven af 5te Juni, der skal gjenoptages, som den eneste Forfatningslov for Riget, og som Følge deraf kan det ikke slutte sig til et Forslag, der gaaer ud fra en anden Forudsætning. Efter det Udfald, denne Sag har faaet paa et andet Sted, har jeg tænkt mig Muligheden af, at det ærede Mindretal maaskee kunde være villig til for Dieblisset at tage dette Forslag til en ny § 7 tilbage; thi det forekommer mig, at hans Instringer paa et andet Sted, da han der tog et andet Forslag tilbage, kunde tænkes at ville lede ham til, ogsaa her for Dieblisset at tage det foreliggende Forslag tilbage; men i alt Fald maa jeg anbefale det ærede Thing at forkaste det, forsaavidt det kommer til Afstemning. — Det er en Selvfølge, at Udvalgets Fleertal endnu mindre kan gaae ind paa de Underændringsforslag, der ere stillede til det nævnte Forslag om en ny § 7. Jeg troer ikke at behøve at omtale disse Underændringsforslag nærmere; i alt Fald skal jeg ikke høre mig om dem, forinden den ærede Forslagsstiller har motiveret dem, idet jeg da forbeholder mig at imødegaae ham, forsaavidt jeg skulde finde Anledning dertil. — Maaskee jeg endnu tør gjøre opmærksom paa, at ved Vedtagelsen af Udvalgets Fleertalsforslag under Nr. 1 til en ny Affattelse af § 2, vil denne Paragraph blive aldeles eenslydende med den Beslutning, som

i sidste Fredagsmøde blev tagen i Rigsraadets Folkething, og der vil da være fuld Overensstemmelse mellem Rigsraadets og Rigsdagens Folkething, med Hensyn til det Standpunkt, hvorpaa denne Sag nu staaer.

Monrad: Jeg maa naturligvis ogsaa beklage, at ikke noget Medlem af Ministeriet er tilstede ved disse Forhandlinger. Naar jeg imidlertid seer hen til den Deel, som Cabinetets Medlemmer have taget i den Forfatningsforhandling, ved hvilken de ere tilstede, saa formindskes min Beklagelse ikke saa lidet; thi deres Deeltagelse i denne Forhandling i Rigsraadet er aldeles ubetydelig. Jeg troer, at netop fordi Regjeringens Medlemmer ikke ere tilstede, er det af Bigtighed, at man med dette Lovforslag gaaer frem med stor Forsigtighed og med alle de Hensyn, som selve Forholdenes Natur kræver, da det jo ikke kan være Andet; end at de formelle Mangler, de Fuller, som findes i Lovforslaget, ville blive gjort gjældende med stor Kraft imod det. Dertil kommer, at vi her have at gjøre med et Lovforslag af en aldeles eiendommelig Bestaffenhed, og jeg maa bede D. H. r. lægge Mærke til dette. Naar dette Lovforslag er gaaet igjennem dette Thing, og naar det usorandret bliver vedtaget af det andet Thing, saa behøver det ikke for at beholde sin Kraft Regjeringens Sanction; det behøver ikke Regjeringens Samtykke for at holdes i Live. Første Gang, da den ordentlige Rigsdag atter træder sammen, lever et saadant af Landsting og Folkething vedtaget Forslag op igjen, og først naar det saa paany har undergaaet såvel Folkethingets som Landstingets Forhandlinger, er det, at Hans Majestæt Kongen skal tage sin endelige Bestemmelse, om han vil bisfalde eller ikke bisfalde det. Men deraf følger jo, at netop fordi dette Lovforslag kan have en saa lang Tid for sig, er det særdeles vigtigt, at man søger strax at bringe det i en saadan Form, at det kan blive et hvilende Forslag, at det kan ligge over til næste Rigsdag og da paany tages op til Forhandling; thi dersom man vedtager det i en Form, der gjør Forandringer nødvendige, og disse Forandringer ikke bringes tilveie, forinden Sagen er bragt til Ende i Landstinget, saa vil den hele